

РЕШЕНИЕ

№ 230

*****, 26.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на двадесет и осми април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Елина Пл. Карагъзова

при участието на секретаря Албена Ив. Янакиева
като разгледа докладваното от Елина Пл. Карагъзова Търговско дело № 20213100900359 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството първоначално е образувано по искова молба на „Корпоративна търговска банка“ АД (н), ЕИК 831184677, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.„Граф Игнатиев“№10, срещу М. М. В., ЕГН *****, с адрес: *****, като с определение № 970/29.06.2022г., постановено по делото, към същото, на основание чл. 213 ГПК е присъединено и т. д. № 617/2021г. по описа на ВОС инициирано от същия ищец срещу Д. А. В., ЕГН *****, с адрес: *****, поради идентичност на предмета на делата и наличието на общи факти, подлежащи на доказване.

С оглед горното понастоящем делото има за предмет обективно кумулативно и субективно съединени иски с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 415, ал. 1, т. 1 от ГПК, вр. с чл. 430, ал. 1 от ТЗ, чл. 79, чл. 86, ал. 1 и чл. 173, ал. 3 от ЗЗД, предявени от „Корпоративна търговска банка“ АД (н), гр.София, против М. М. В., ***** и Д. А. В., *****, за приемане за установено, че ответниците, в качеството им на ипотекарни гаранتي, отговарят при условията на разделност, при равни квоти (съгласно молба вх. № 29684/15.12.2022г. на л.257), за задълженията на „ГенТо Милл“ ООД (н), ЕИК 200873405 към „Корпоративна търговска банка“ АД (н) в общ размер на

1 905 668,78 евро по договор за банков кредит от 28.12.2011г., формирани както следва: 1 670 687,55 евро - главница; 234 824.43 евро - законна лихва за периода 27.11.2018г. - 15.04.2020г., сумата от 156.80 евро - дължими разходи по кредита за съдебни разноси и нотариални такси за периода 25.12.2016г.- 20.03.2019г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението по чл. 417 ГПК - 16.04.2020г., до окончателното погасяване на задълженията, само до размера на цената на ипотекрираното имущество, съгласно нотариален акт за учредяване на договорна ипотека №137 от 28.12.2011г., том III, рег. № 9482, дело № 472/2011г. на нотариус Г.Й.-Д. с рег. № 343 при НК, при насочване на изпълнението върху него, за което е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение №1724/27.04.2020г., издадена по ч. гр. д. № 4082/2020 г. по описа на ВРС, поправена по реда на чл. 247 от ГПК с определение № 265713/15.09.2021 г.

В исковата молба, инициирала настоящото производство и това по присъединеното т. д. № 617/2021г. по описа на ВРС, се излага, че между ищеца и „ГенТо Милл“ ООД /в несъстоятелност/, на 28.12.2011г. е сключен договор за банков кредит, с който на дружеството е отпуснат кредит от 3 000 000 евро. В чл. 10 и чл. 11 от договора е уговорена годишна възнаградителна лихва от 9%, начислявана ежедневно върху дебитно салдо по заемната сметка и платима ежемесечно на 25-то число на съответния месец. При забава или при предсрочна изискуемост съгласно чл. 13 наред с договорната лихва се дължи и наказателна надбавка от 10% върху просрочената главница. В чл. 14 е предвидена неустойка от 10 % върху начислената, но неплатена лихва до окончателното издължаване. Условиата по договора са изменяни с пет анекса, като с последния от тях главницата е разсрочена на 1 погасителна вноска от 95 100.91 евро, дължима на 15.09.2014г. и 26 равни вноски, всяка в размер на 95 110 евро, дължими от 15.10.2014г. до 15.11.2016г. Вземанията на банката по договора са обезпечени с учредена на 28.12.2011г. от ответниците договорна ипотека, обективирана в нотариален акт № 137, том III, рег. № 9482, дело № 472/2011г. Кредитът е обявен за предсрочно изискуем, считано от 11.11.2015г., с връчена на кредитополучателя на 03.11.2015г. нотариална покана, на основание чл. 43.1., б. „ж“ и чл. 43.2. от Договора. С решение от 24.10.2016г. по т.д. №53/2016г. на ОС - Ямбол, е открито производство по несъстоятелност на „ГенТо Милл“ ООД. Поради неизпълнение на кредитополучателя и откриване спрямо него на производство по

несъстоятелност, ищецът се снабдил със заповед за изпълнение срещу ответниците, поправена по реда на чл. 247 от ГПК в частта относно качеството им на реални гаранции, срещу която последните подали възражения. В производството по несъстоятелност е прието вземане за законна лихва след откриването му - 10.11.2016г., като до 26.11.2018г. лихвите са заплатени, поради което в настоящото производство се претендират за периода от 27.11.2018г. до 15.04.2020г. Претендираната сума за такси и разноски е подробно индивидуализирана в молба № 24370/26.11.2021г. (л.121), като се твърди, че същите са извършени във връзка с действията на кредитора по попълване на масата на несъстоятелността, поради което представляват нанесени вреди, подлежащи на възстановяване. Правният интерес от предявения иск срещу реалните гаранции е обоснован с обстоятелството, че кредитополучателят е в производство по несъстоятелност. Стабилизирането на заповедта за изпълнение ще бъде основание за изнасяне на ипотекирания имот на публична продажба. Сочи се съдебна практика, според която няма пречка да се издаде заповед по чл. 417, т. 6 от ГПК срещу ипотекарен длъжник до размера на цената на ипотекирания имот, като при възражение предметът на исковото производство се определя от издадената заповед, която следва да се тълкува корективно. (л.133)

В срока по чл.367, ал.1 от ГПК, ответникът Д. В. не депозира отговор.

В срока по чл.367, ал.1 от ГПК е постъпил отговор от ответника М. В., в който се изразява становище за недопустимост на исковите поради липса на идентичност между исковото и заповедното производство с оглед на това, че ограничението на отговорността на ответницата в качеството ѝ на ипотекарен длъжник се заявява за първи път в исковата молба. В заявлението за издаване на заповед за изпълнение липсва изявление, че се претендира само изпълнение върху предоставения като обезпечение имот. Този пропуск не може да се санира от постановеното от заповедния съд определение по чл.247 от ГПК. Цитира се относима съдебна практика, отричаща пасивната материално правна легитимация на ипотекарния длъжник в хода на исковото производство по чл.422 от ГПК, доколкото ипотекарният длъжник не е лично задължен за обезпеченото вземане. Аргумент се черпи и от разпоредбата на чл.429, ал.3 от ГПК. Тезата за недопустимост на производството се обосновава и с обстоятелството, че обезпеченото вземане е включено в списъка на приетите вземания на кредиторите на „ГенТо Милл“ ООД, с

поредност по чл.722, ал. 1, т. 1 от ТЗ, поради което не съществува пречка да бъде извършено принудително изпълнение върху ипотекирания имот, чрез синдика. Исковите се оспорват и като неоснователни. Поддържа се, че ответникът е само реален гарант, а не и солидарен длъжник. Доколкото ищцовото вземане е предявено и прието в производството по несъстоятелността, размерът на дълга не подлежи на установяване в настоящото производство. Счита за неотносими към договора за кредит, респ. договорната ипотека, таксите за вписване на особени залози. Възражава и срещу валутата, в която се претендират разноските по кредита.

В срока по чл.372, ал.1 от ГПК е постъпила допълнителна искова молба, в която освен вече изложените правни съображения се поддържа, че интересът на кредитора от предявения иск се обуславя от факта, че изпълнение срещу ипотекирания имот не може да се насочи поради обявяване на кредитополучателя в несъстоятелност.

В депозирания в срока по чл.373, ал.1 от ГПК писмен отговор, ответницата В. възражава, че едва в допълнителната искова молба ищецът е заявил, че претендира не осъждането ѝ да заплати сумите по банковата сделка, а установяването на правото на банката да предприеме действия, обуславящи удовлетворяването и от стойността на имота по чл. 173 от ЗЗД. Поддържа се възражението за липса на правен интерес от предявяване на иска. Твърди се, че принудителното изпълнение върху ипотекирания имот може да бъде реализирано и без издаването на процесните заповед и изпълнителен лист, тъй като кредиторът вече се е снабдил с изпълнителен титул срещу „ГенТо Милл“ ООД по ч. гр. д. № 1395/2015 г., по описа на ОС - Ямбол след обявяване на процесния кредит за предсрочно изискуем на 03.11.2015г. Въпреки че след това, по искане на „Корпоративна търговска банка“ АД (н) е обявена несъстоятелността на кредитополучателя, съгласно чл. 637, ал. 5 от ТЗ няма пречка да бъде образувано или вече образувано срещу несъстоятелния длъжник изп. дело да продължи, доколкото ипотекираното имущество принадлежи на трето лице. В тази връзка се цитира относима съдебна и тълкувателна практика. Твърди се също и че с настоящия иск не може да се реализира изпълнение на претендираното право, тъй като решението по установителния иск не се ползва с изпълнителна сила.

С молба вх. № 29684/15.12.2022г. (л.257) ищецът оттегля твърденията за

солидарна отговорност на ответниците и уточнява, че същите отговарят разделно за задължението при равни квоти.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

По делото е представен заверен препис от Договор за банков кредит от 28.12.2011г., по силата на който „Корпоративна търговска банка“ АД е отпуснала на „ГенТо Милл“ ООД кредит в размер на 3 000 000 евро, при годишна възнаградителна лихва от 9%, начислявана ежедневно върху дебитно салдо по заемната сметка и платима ежемесечно на 25-то число на съответния месец /чл.10 и чл.11 от договора/. Съгласно чл.13 от договора, при забава или при предсрочна изискуемост наред с договорната лихва се дължи и наказателна надбавка от 10% върху просрочената главница. В чл. 14 от договора е предвидена неустойка от 10% върху начислената, но неплатена лихва до окончателното издължаване. В раздел VIII, чл.43 от договора са предвидени условията, при настъпване на които банката може да обяви кредита за изцяло предсрочно изискуем, като в частност според чл. 43.1., б. „ж" изискуемостта на вземането може да бъде обявена при допусната забава от страна на длъжника в плащанията по други предоставени му кредити с продължителност от над 7 дни.

С Анекси от №1 до №5 съответно от 03.05.2012г., 29.05.2012г., 29.10.2012г., 19.06.2013г. и 14.02.2014г., са изменяни отделни условия по договора, като с последния от тях погасяването на главницата е разсрочено на една погасителна вноска от 95 100.91 евро, дължима на 15.09.2014г. и 26 равни вноски, всяка в размер на 95 110 евро, дължими от 15.10.2014г. до 15.11.2016г.

Видно от приетия по делото препис от Нотариален акт № 137, том III, рег.№9482, дело №472/2011г. на Нотариус с рег. №343 на Нотариалната камара, с район на действие - Софийски районен съд, вземанията на банката по процесният договор са обезпечени с учредена на 28.12.2011г. от ответниците договорна ипотека върху УПИ №V-6 в кв.288б по плана на гр.София, с площ от 300 кв.м., ведно с построената в имота триетажна сграда със застроена площ от 130.13 кв.м. и РЗП от 587.98 кв.м.

По делото е прието за ненуждаещо се от доказване, че към момента на учредяване на договорната ипотека ответниците са били в брак. Не е спорно и

че понастоящем бракът на ответниците е прекратен с развод.

Според вписванията в Търговския регистър, с Решение от 24.10.2016г. по т.д. №53/2016г. на ОС - Ямбол, е открито производство по несъстоятелност на „ГенТо Милл“ ООД, като с Определение от 25.01.2017г., съдът е одобрил списък с приетите от синдика вземания от несъстоятелния длъжник, сред които попада и вземането по процесния договор за кредит.

Установява се, че с Нотариална покана, с рег.№ 32512 от 23.10.2015г. на Нотариус с рег.№ 274 на Нотариалната камара, с район на действие РС - София, препис от която е приет по делото (л.98), кредитът е обявен за предсрочно изискуем на основание чл.43.1, б.,ж“ и чл. 43.2 от договора, считано от 11.11.2015г., като според отбелязванията върху поканата, тя е връчена на кредитополучателя на 03.11.2015г.

Въз основа на подадено от ищеца на 16.04.2020г., заявление по чл.417 от ГПК е образувано ч.гр.д.№4082/2020г. по описа на ВРС, по което в негова полза е издадена Заповед №1724/27.04.2020г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417, т. 6 от ГПК, поправена по реда на чл. 247 от ГПК с Определение №265713/15.09.2021г. С цитираната заповед ответниците са осъдени за заплатят солидарно на заявителя сумата от 1 670 687,55 евро – главница, сумата от 234 824.43 евро - законна лихва върху главницата съгласно Определение от 25.01.2017г. по т.д. №53/2016г. на ОС - Ямбол и сумата от 156.80 евро - дължими разноси по кредита за периода 25.12.2016г.- 20.03.2019г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението по чл.417 от ГПК - 16.04.2020г., до окончателното погасяване на задълженията.

Постановеното по ч.гр.д.№4082/2020г. по описа на ВРС разпореждане за незабавно изпълнение е отменено с влязло в сила Определение №3654/14.10.2021г. по в.гр.д. №2412/2021г. по описа на ВОС.

От заключението на допуснатата съдебно-счетоводна експертиза се установява, че общо усвоената от кредитополучателя по процесният договор сума е в размер от 3 334 598.69 евро, а извършените погашения са на стойност от 1 663 911.14 евро, съответно дължимият непогасен остатък към 15.04.2020г. е в размер от 1 670 687.55 евро. Последното плащане по договора е извършено на 26.11.2018г. и е в размер на 3 337 341.13 лв. Законната лихва върху главницата от 1 670 687.55 евро за периода от 27.11.2018г. до

15.04.2020г. възлиза на 234 824.43 евро. Размерът на разносните дължими от „ГенТо Милл“ ООД (н) по договора за банков кредит е 306.66 лв. или 156.80 евро. Същите са реално заплатени от ищеца. В счетоводството на „КТБ“ АД (н) като постъпили от синдиците на „ГенТо Милл“ ООД (н) са отчетени сумата от 4 380 899.00лв. на 26.11.2018г. и сумата от 15 042.00лв. на 28.05.2021г. След разпределение от ЧСИ Л.Т. на 19.11.2015г. е постъпила сумата от 1 429 704.82 лв. или 730 996.47 евро. Първата и третата суми са разпределени между процесния кредит и друг кредит на дружеството към банката от 17.12.2013г. на база съотношението на задълженията, т.е. пропорционално на размера на задълженията по двата кредита, а втората сума /15 042.00лв./ е разпределена за погасяване на първоначални разноси по производството по несъстоятелност при Окръжен съд - Ямбол, т.е. не е послужила за погасяване на процесното задължение. В одобрения списък на приети вземания по чл. 685 ТЗ в производството по несъстоятелност на „ГенТо Милл“ ООД (н) обявен в Търговския регистър на 29.12.2016г. е включено вземане на „КТБ“ АД (н) за главница в размер на 4 513 643.01 лева, което съответства на сумата от 2 307 789.03 евро, представляваща задължението по процесния договор за кредит през периода от 20.11.2015г. до 25.11.2018г.

При тази фактическа установеност, настоящият състав на Варненски окръжен съд, достигна до следните правни изводи:

По въпроса за допустимостта на исковете по присъединеното т.д. №617/2021г. по описа на ВОС е налице обвързващо за настоящия състав произнасяне с влязло в сила Определение №126/14.02.2022г. по в.ч.т.д. №720/2021г. на Апелативен съд - Варна.

За пълнота на изложението следва да бъде отбелязано, че с разпоредбата на чл.173, ал.3 от ЗЗД законодателят е дал възможност на кредитор, чието вземане е обезпечено с ипотека, при определените в разпоредбата условия – ако вземането е за парична сума или за него е уговорена парична неустойка, да поиска издаване на заповед за незабавно изпълнение по чл.418 от ГПК въз основа на акта за вписване на ипотека. Ипотекираното имущество, служещо за обезпечаване на вземането, може да бъде предмет на индивидуално принудително изпълнение, без да е нужно такова да се предприеме и срещу титуляра – длъжник. Срещу ипотекарния такъв на основание чл.417, т.6 от

ГПК, е предвидено самостоятелно законово основание за издаване на заповед за незабавно изпълнение на парично вземане. Няма пречка кредиторът да поиска издаване на заповед по чл.417, т.6 ГПК и срещу ипотекарния длъжник, чийто имот да бъде предмет на индивидуално принудително изпълнение, без да се води такова срещу същинския длъжник. Действително разпоредбата на чл.429, ал.3 от ГПК придава на изпълнителния лист, издаден срещу длъжника, обвързваща сила и спрямо третото лице, дало своя вещ в залог или ипотека за обезпечаване на дълга, когато изпълнението се насочва върху тази вещ. Това обаче е само една правна възможност. Правото на избор за това на какво основание и срещу кое лице да се снабди със заповед за изпълнение е дадено на кредитора. Кредиторът има правна възможност да се снабди със заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист срещу ипотекарния длъжник, въз основа на ипотечния акт на основание чл. 417, т. 6 от ГПК, какъвто е разглежданият случай. Тази правна възможност не е поставена в зависимост от снабдяването с изпълнителен лист срещу главния длъжник, чието задължение обезпечава договорната ипотека. В такива случаи изпълнителният лист следва да бъде издаден за сумата на дълга, но до размера на цената на ипотекирания имот.

Очевидно при тази материално-правна уредба, законодателят е направил разграничение в хипотезите на основанията за издаване на заповедите за събиране на парични вземания по чл.417 от ГПК в двете хипотези на т. 2 и т. 6 от правната норма. Първата е основание за ангажиране отговорността на длъжника пряко, а втората дава възможност за снабдяване с изпълнителен титул и срещу третото лице, дало своя вещ в залог или ипотека за обезпечение на чуждото задължение. В конкретния случай заявлението срещу ответниците е предявено по т.6, т.е. въз основа на ипотечния акт, а не по т. 2 – въз основа на извлечение от счетоводните книги. Наред с качеството на длъжниците на ипотекарни гаранتي, този факт води до единствения възможен извод, че искането е предявено с оглед насочване на принудителното изпълнение срещу ипотекирания имот. В този смисъл използваната в заявлението и в заповедта по чл.417 от ГПК непрецизна формулировка за солидарно осъждане на длъжниците за пълния размер на дълга подлежи на корекция в исковото производство по чл.422 от ГПК. Направеното в исковата молба уточнение, че се претендира ангажиране отговорността на ответниците само до стойността на имота, не нарушава

изискването за идентичност с предмета на заповедното производство, още повече, че не води до разширяване, а напротив до ограничаване в обема на търсената защита.

Отмяната на разпореждането за незабавно изпълнение не води до отпадане на правния интерес от водене на установителен иск по чл. 422 ал.1 от ГПК, доколкото не засяга самата заповед за изпълнение, която не подлежи на обжалване извън частта за разноските. Когато се оспори нейната материална законосъобразност чрез подаване на възражение по чл. 415 от ГПК, защитата на кредитора е чрез предявяване на положителен установителен иск по чл. 422 от ГПК. В хипотезата на отмяна на разпореждане за незабавно изпълнение по чл.419 от ГПК, заповедта по чл.417 от ГПК ще подлежи на принудително изпълнение след влизането ѝ в сила, до който момент тя се приравнява на заповед по чл.410 от ГПК. При уважаване на иска влязлото в сила решение стабилизира заповедта и поражда изпълнителната ѝ сила. По отношение на обема на отговорността съдебният изпълнител ще бъде обвързан от диспозитива на съдебното решение, с който заповедта се прецизира корективно.

Неоснователно се явява и възражението на ответниците относно иницирирането на заповедното производство след откриване на производство по несъстоятелност по отношение на кредитополучателя „ГенТо Милл“ ООД, в което се твърди, че следвало да се удовлетвори кредиторът - ищец. Ограниченията по [чл. 638 от ТЗ](#) се отнасят до изпълнителни производства срещу имуществото, включено в масата на несъстоятелността. Съгласно [чл. 614, ал. 1 от ТЗ](#) масата на несъстоятелността обхваща имуществените права на длъжника към датата на решението за откриване на производството по несъстоятелността, както и имуществените права на длъжника, придобити след тази дата. Следователно касае се само до имуществото на длъжника, но не и до имуществото на третите задължени лица, включително лицето, ипотекирало своя имот за обезпечение на дълга на несъстоятелния длъжник. Като аргумент в подкрепа на изложеното следва да се посочи и нормата на [чл. 637, ал. 6, т. 3 от ТЗ](#), която предвижда, че след откриване на производството по несъстоятелност може да бъде образувано гражданско или търговско дело срещу длъжника за парични вземания, обезпечени с имущество на трети лица. С оглед на изложеното срещу ипотекарния длъжник няма пречка да бъде проведено заповедното производство, като отговорността на същия като

ипотекарен длъжник е ограничена единствено до цената на ипотекираните недвижими имоти съгласно горепосочения нотариален акт.

С оглед формирания извод за допустимост на предявените искове, същите подлежат на разглеждане по същество.

За успешното им провеждане в тежест на ищеца е да установи при условията на пълно и главно доказване съществуването на валидно облигационно отношение по силата на сключен договор за ипотечен кредит, погасяването на който ответниците са обезпечили чрез ипотека на свой имот; изпълнение на поетите от ищеца задължения по договора, настъпила изискуемост на задълженията и техния размер по отделни пера.

Въз основа на приетото за установено по фактите, съдът преценява, че ищецът и „ГенТо Милл“ ООД (н) са обвързани от валидно облигационно правоотношение по процесния Договор за банков кредит от 28.12.2011г. в размер на 3 000 000 евро, чието погасяване е обезпечено с ипотека върху собствен на ответниците недвижим имот. Чрез учредяване на ипотека, обективирана в Нотариален акт №137, том III, рег.№9482, дело №472/2011г. на Нотариус с рег.№343 на НК, ответниците са се съгласили да отговарят за погасяване на дълга по процесния договор, със стойността на ипотекираният имот.

След извършена дължима служебна проверка по валидност на договора в обхвата по ТР №1/27.04.2022г. по тълк.д. №1/2020г. на ВКС, съдът не констатира пороци на процесния договор или отделни негови клаузи.

Поради допусната забава в плащанията с нотариална покана, връчена на кредитополучателя на 03.11.2015г., кредитът е обявен за предсрочно изискуем считано от 11.11.2015г., като наличието на предпоставките за това не се оспорват от ответниците, а и се установяват от ССЕ.

На следващо място, с оглед установените от заключението на ССЕ усвояване на кредита, съответно наличие на непогасен дълг към датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение и понастоящем, за ответниците в качеството им на ипотекарни гаранتي, е възникнало задължението да отговарят за обезпечения дълг до размера на стойността на ипотекираният техен имот, т.е. да търпят публичната продажба върху имота.

Ипотеката обезпечава вземането независимо от промените, които са

настъпили в него, но само до размера на сумата, за която е извършено вписването. Ако е вписано, че вземането е лихвоносно, тя обезпечава и лихвите за двете години, които предшестват годината на връчването призовка за доброволно изпълнение на собственика, за текущата година и за всички следващи, до деня на продажбата на имота. Освен това ипотеката обезпечава вземането на кредитора за разноските за учредяването и за подновяването ѝ, съдебните разноси и разноските по изпълнението. Видно от т.2 от процесния ипотечен акт, ипотеката обезпечава главницата и всички акцесорни вземания, включително тези за разноси, възникнали на основание договора за кредит. Претендираните разноси са извършени във връзка с принудителното удовлетворяване на вземането в производството по несъстоятелност, поради което попадат в обхвата на обезпечените с ипотеката вземания.

По отношение на размера на дълга следва да бъде кредитирано заключението на ССЕ, според което непогасените задължения по процесния договор възлизат на 1 670 687.55 евро - непогасена главница към 15.04.2020г., 234 824.43 евро - законна лихва върху главницата начислена за периода от 27.11.2018г. до 15.04.2020г. и 306.66 лв., равностойни на 156.80 евро - разноси. Извършването на разходите в лева обуславя дължимостта им в същата валута по аргумент от ТР №4/29.04.2015г. по тълк.д. №4/2014г. на ВКС, доколкото в договора липсва уговорка за превалутирането им.

Доводите на ответницата, развити едва в първото по делото заседание, че неправилно банката в нарушение на чл.76 от ЗЗД е погасявала едновременно с постъпилите суми задълженията по договорите за кредит от 28.12.2011г. и 17.12.2013г., вместо само задължението по първия по - стар и по - обременителен кредит, освен преклудирани, се явяват неоснователни. Задълженията на „ГенТо Милл“ ООД (н) към ищеца са възникнали в резултат от сключени договори за кредит и в този смисъл са еднородни и еднакво обременителни. От друга страна обаче датата на сключване на съответния договор сама по себе си не е определяща за възникване на конкретния дълг, чиято дължимост е обусловена от момента на настъпване на предпоставките за обявяване на вземанията за предсрочно изискуеми. С изпадането на длъжника в неплатежоспособност се е осъществил фактическият състав на предсрочната изискуемост, който се отнася за всичките му задължения и в този смисъл те са възникнали едновременно и следва да се погасяват съразмерно, а не преимуществено някое от тях. В този смисъл е и

становището на вещото лице в о.с.з., че според счетоводните стандартни при липса на посочено основание за плащането погашенията се извършват съразмерно.

При тези данни и с оглед факта, че размерът на претенцията и този на задълженията, установени със заключението на вещото лице, си кореспондират изцяло, съдът намира, че предявените искове са основателни. Следва да се има предвид, че тъй като ответниците имат качеството на ипотекарни гаранتي, а не на длъжници, то отговорността на същите е ограничена до стойността на имота.

Наред с горното в случая липсват предпоставки за ангажиране на солидарната отговорност на ответниците за дълга, поради което същите отговарят до размера на квотите си в съсобствеността върху ипотекирания имот. По делото няма данни, които да изключват приложимостта на чл.32 от СК, поради което следва извод, че след прекратяване на брака на ответниците, бездяловата СИО се трансформира в обикновена съсобственост при равни права или по $\frac{1}{2}$ ид.ч.

След служебна справка в Търговския регистър по партидата на търговеца се установява, че производството по несъстоятелност на „ГенТо Милл“ ООД (н) е висящо, не са налице основанията на чл.739, ал.1 от ТЗ за погасяване на основното вземане по договора за кредит, респективно за погасяване на ипотеката по чл. 150, ал.1 от ЗЗД.

В обобщение съдът намира, че предявените претенции за ангажиране на отговорността на ответниците за процесното задължение, в качеството им на ипотекарни гаранتي, до размера на стойността на собствения им ипотекиран имот, съответна на дяловете им в съсобствеността, са основателни и като такива следва да бъдат уважени.

При този изход на спора и на основание чл.78, ал.1 от ГПК в полза на ищеца следва да се присъдят съдебно-деловодни разноски в размер на 400лв. за заплатен депозит за възнаграждение на вещо лице, съобразно представения списък по чл.80 от ГПК. В полза на ищеца се следват и разноските за заповедното производство в размер на 50лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение.

На основание чл.78, ал.6 от ГПК в тежест на ответниците следва да бъде възложена дължимата за производството държавна такса в размер на 17537.93

лева, определена като 4% от цената на предявените искове съобразно протоколно определение от 28.04.2023г. в размер на общо 438448.30 лева.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на „Корпоративна търговска банка“ АД (н), ЕИК 831184677, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.,Граф Игнатиев“№10, че **М. М. В.**, ЕГН *****, с адрес: *****, *****, и **Д. А. В.**, ЕГН *****, с адрес: *****, *****, в качеството им на ипотекарни гаранتي, **отговарят при условията на разделност, при равни квоти**, за задълженията на „ГенТо Милл“ ООД (н), ЕИК 200873405 към „Корпоративна търговска банка“ АД (н) по Договор за банков кредит от 28.12.2011г., в размери както следва: 1 670 687,55 евро - главница; 234 824.43 евро - законна лихва за периода 27.11.2018г. - 15.04.2020г., сумата от 306.66 лв., равностойни на 156.80 евро - дължими разходи по кредита за съдебни разноски и нотариални такси за периода 25.12.2016г.- 20.03.2019г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението по чл. 417 от ГПК - 16.04.2020г., до окончателното погасяване на задълженията, **само до размера на цената на ипотекираното имущество**, съгласно Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека № 137 от 28.12.2011 г., том III, рег. № 9482, дело № 472/2011 г. на нотариус Г.Й.-Д. с рег. № 343 при НК, при насочване на изпълнението върху него, за което е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение №1724/27.04.2020г. по ч.гр.д.№4082/2020 г. по описа на ВРС, поправена по реда на чл. 247 от ГПК с Определение № 265713/15.09.2021 г., постановено по същото дело.

ОСЪЖДА **М. М. В.**, ЕГН *****, с адрес: *****, *****, и **Д. А. В.**, ЕГН *****, с адрес: *****, *****, **ДА ЗАПЛАТЯТ разделно при равни квоти** на „Корпоративна търговска банка“ АД (н), ЕИК 831184677, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Граф Игнатиев“ № 10, **сумата от 50 лева**, представляваща направени в заповедното производство по ч.гр.д. №4082/2020 г. по описа на ВРС съдебно-деловодни разноски и **сумата от 400 лева**, представляваща сторени в исковото производство по т.д. №395/2021г.

по описа на ВОС разноси, на основание чл.78, ал.1 от ГПК.

ОСЪЖДА М. М. В., ЕГН *****, с адрес: *****,
***** и Д. А. В., ЕГН *****, с адрес: *****,
*****, **ДА ЗАПЛАТЯТ** в полза на Държавата, по бюджета на
съдебната власт, по сметката на ВОС, разделно при равни квоти **сумата от**
17537.93 лева, представляваща дължима държавна такса по предявените
искове, на основание чл.78, ал.6 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Варненски апелативен съд
в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____